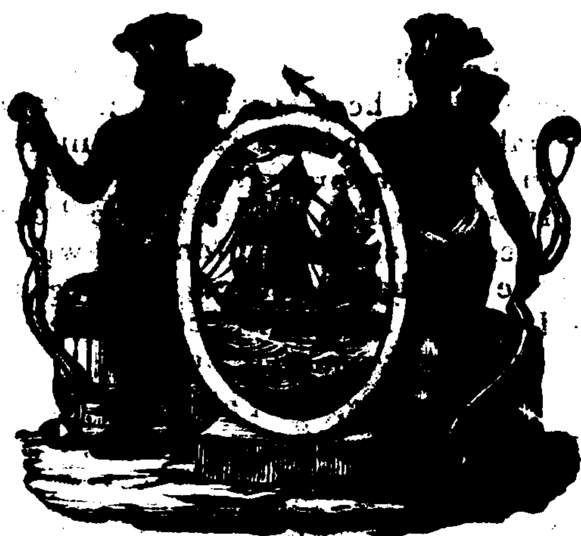
A°. 1843. N°. 36.

ZATURDAG. 6 MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 5 Mei 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

BAREND LUGARD en MARIA ANTOINETTA THIJM.

GEORGE WILLIAM WHITE, Weduwenaar van ANN ELISABETH van LINCK en HENRIETTA ANNA DRIEBERGEN. — En

JOHANNES ANTHONUS MERTENS, Weduwenaar van LOUISA CORNELIA WESTMAAS en GEERTRUIDA FREDERICA WESTMAAS.

Zullende het laatste gemeld huwelijk bij anticipatie van den gewonen tijd van afkondiging worden voltrokken.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

ADVERTENTIEN.

PARAMARIBO, den 4 Mei 1843.

De betrekking van *KASTELEIN* in het Collegie *de Vereeniging* vacant zijnde, zoo worden degenen welke genegen zijn dezelve te aanvaarden, uitgenoodigd, zich vóór den 10den dezer maand schriftelijk aan te melden bij den Heer J. G. KRAMER, met opgaaf der voorwaarden waarop zij die betrekking zouden willen aannemen, terwijl nadere informatien deswege, bij gemelden Heer te bekomen zijn. (12952)

Namens het Bestuur,
De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(12949) SEQUESTERS in de Plantaadje *Soribo*, bieden bij publieke inschrijving te Koop aan:

20 vaten SUIKER.

De inschrijvings billetten zullen aangenomen worden tot Woensdag, den 10den dezer, des morgens ten *half negen* ure, ter Griffie van het Geregtshof, (alwaar de monsters ter *visie* liggen), en alsdan worden geopend, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de SUIKER binnen *veertien* dagen, na de toewijzing, voor rekening en risico van den Kooper worden afgehaald.

Paramaribo, den 5 Mei 1843.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

Departement *Paramaribo*.

☞ ALGEMEENE VERGADERING op Maandag den 15den Mei 1843, in de Zaal boven 's Lands Waag, des avonds ten 7½ ure.

Ballotage: de Heeren J. C. TELTING JGz., F. L. PICHOT, J. A. MERTENS en J. VAN DER VELDT.

Verslag van den Staat der Geldmiddelen door den Penningmeester.

Voorlezing: de Bestuurder H. F. WESENHAGEN.

NB. De Voorlezingen kunnen ook door DAMES worden bijgewoond, mits komende onder het geleide van een LID.

L. D. J. VAN BOMMEL

heeft per de laatste Schepen ontvangen:

Boter, Zoetemelksche en Leidsche Kazen, gerookt Vleesch en Tongen, Saucises de Bologne, halve en kwart Zalmen in blik, Anchovisch in fleschjes, gestoofde Peeren, Aspersies, Kruisbessen, Wortelen Huispot, etc. in blik.

Banket en Bitterkoekjes in stopfleschen, diverse Koeken en Theerandjes, Geleijen, Confituren, Suikerwerk, Persieken en Abrikozen op Brandewijn, gedroogde Tuinboontjes, Snijboonen, Pruimen, Peeren en Appelen in fleschen, Zwitsersche Kaas, Augurkjes en Olijven, Sauce Piquante, Picalelly, Ketschup, etc.

Kwart ankers Andijvie, Bloemkool, roode en Zuurkool.

Chateau Hautbrion in kisten van 50 fleschen. Muscaat en Rhudesheimer Rhijnwijn in kistjes van 12 fleschen, Genever.

Patent Olie in pullen, Waskaarsen, *GREENE LATTEN, TIGCHELS, GLAS RUITEN*, etc. (12919)

H. DEGENHARD

heeft per Kapt. J. C. TÖPPER ontvangen en biedt voor *civiele prijzen* te Koop:

Beste Boter, Zoetemelksche-, Komijne- en Zwitsersche Kazen, beste Zeeuwsche AARDAPPELEN, Rookspek Zoutvleesch, Patervleesch, Rolpens, Saucijsjes, Worst, Ossenrollades, Kalfsschijven, dito Karbonades, Haasepeper, Eendvogels, Stoom- en gerookte Zalm, Worteltjes, Peeren, Dop-Erwtjes in blik, gedroogde Tuinboontjes en Dop-Erwten, Augurkjes, Olijven, Vruchten op Brandewijn, Patent en Lijn Olie, droog en aangemengd Witlood, VERFWAREN, VRIESCH en POOLSCH BONTEN, Hemdenlinnens, Boekjesstreep, Seltserwater en meer andere GOEDEREN. (12917)

Jb. VOET

heeft ontvangen per Kapt. J. C. ATKES en J. C. TÖPPER en biedt te Koop aan *a Contant:*

Een geassorteerde partij MANUFACTUREN, zwart blaauw Laken, dito Zephir, grijs Dril, Engelsch Leer, Satinet, gekleurd Broekenstof, Osnabrugs en Bielefelds Linnen, Poolschbont Boekjesstreep, Flanel, Vlaggendoek, Servietgoed, stellen Damast, zwart Crêpe, dito Lampfer, Iersch Linnen Katoen, Shirting, Fransch Katoen Batist, nieuwe patronen geborduurd en gebrocheerd gekleurd Neteldoek, effen Neteldoek, dito Kamerdoek, zwart en gekleurd Lavantine, Voering Zijde, ligtgrijs Sarsinet, effe-rood- en gekleurd Zwitsersche Katoen en Calico, nieuw modische swarte en gekleurde zijden Dames Doeken, gekleurd Zwitsersche katoenen Doeken, Mans- en Dames Kousen, een geassorteerde partij SCHOENEN en LAARZEN en meer andere GOEDEREN. (12953)

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

WOENSDAG, 3 MEI 1843.

Het HUIS en ERF, gelegen aan den Waterkant, La. C. No. 3; aankomende M. A. WITTERING. ƒ 26,000. OPGEHOUDEN.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 3den Mei, de Nd. Am. Brik *Mexican*, Kapt. N. Rogers, naar Boston; lading: 853 vaten Malassie.

⁂ Op den 28 April ll., is door Kapt. P. Hansen, voerende de Koloniale Schoener Henrietta Elisabeth, op de hoogte van Gordons punt, in goeden staat gepraaid, het Schoenerschip Equator, Kapt. Kunst: van Rotterdam naar Nickerie.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 18 Maart 1843.*)

ENGELAND.

LONDEN, 8 Maart.

Uit Boston, dd. 28 Januarij jl., wordt het volgende geschreven:

De gewigtigste gebeurtenis, welke ik u berigten kan; is, dat het congers de *bankroeten-wet*, den eenigen, nog van de buitengewone congreszitting in 1841 overgebleven, maatregel, thans herroepen heeft. Het misbruik, dat van die wet gemaakt werd, is schandelijk. 120 à 130 Millioenen schuld zijn daardoor vernietigd geworden, nagenoeg even zoo veel als de staten aan het buitenland schuldig zijn. Hij schijnt genoegzaam ontwijfelbaar, dat ook deze schuld meerendeels zal verloren gaan. Zoo als de zaken geschapen staan, moet de inwendige toestand zich veranderen. Als men bedenkt, dat onder de bovenvermelde 120 millioen nog zelfs geene volle 80 millioen zijn, die door faillieten van banken en maatschappijen aan den handel zijn onttrokken geworden, doordien het door dezelven uitgegeven papier waardeloos werd, dan is het naauwelijks te betwijfelen, dat het aan geld ontbreken moet om den binnenl. handel op den tot dusverre bestaanden voet voort te zetten. Daarbij komt nog, dat meer en meer alle banken geschokt zijn, alle industrieele maatschappijen onder de stremming van het handelsverkeer kwijnen, de markspryzen der levensmiddelen reeds dalen: de arbeidsloonen verminderd worden; dienvolgens valt er aan eene wezentlijke verandering schier niet te twijfelen. Voor den gewonen dagelijkschen kleinhandel ontbreekt het niet

aan zilver en goud, maar voor den handel in het groot is zulks geenszins het geval. Eene nationale; papier uitgevende bank, zal wel bezwaarlijk weder opgerigt worden, zelfs wel geene thesaurie. Wat dan laat zich verwachten, anders dan dat het gereede geld hoogere, de arbeid lagere waarde zal bekomen? In het westen, dat geheel van het papiergeld afhankelijk was, zijn 20, 60 en 100 dollars klinkende munt reeds eene groote som. Aldaar heeft men slechts produkten, en deze zijn 300 pCt. in waarde gedaald Een vet varken, dat nog vóór twee jaren in Cincinnatie, de voornaamste varkensmarkt, met 6 en 8 dollars werd betaald, kost thans 2 a 2½ dollars; een os 5 a 10 dollars; een bushel (schepel) tarwe 40 cents; het Turksch koren 12½ cents, enz. De werklieden zijn zonder arbied. Zelfs hier in Boston en in den omstreek zijn velen geheel zonder werk of half en minder nog bezig te houden. Zoo men hoopt, zal dit nog eene menigte menschen tot verhuizing naar het Westen bewegen, hetgeen, bij de goedkoopte der levensmiddelen en van den grond allezins de beste speculatie is. Reeds vestigt de senaat der Vereenigde Staten zijne opmerkzaamheid op het wijd uitgestrekte (door Engeland betwiste) Oregon-gebied. Mogt de deswege voorgedragene wet doorgaan, dan zouden, in weinig tijds, honderd-duizenden derwaarts trekken. In New York heerscht onder de onbemiddelde klassen eene grenzelooze armoede. In Boston, alwaar veel burgerlijke eenstemmigheid heerscht tracht men het kwaad krachtdadig tegen te gaan, en zoo wel het stadsbestuur als de bijzondere administratien doen daartoe zeer veel. In ieder geval is het voor bemiddelde lieden een geschikte tijd om zich in de Westen neer te zetten; onbemiddelden of volstrekt behoeftigen moeten er niet komen, want deze hebben hier het beste uitzigt om *te midden van den overvloed van honger te sterven.*

BELGIE.

BRUSSEL, 18 Februarij.

Op twee uren afstands van Luik woont een oude schaapherder, die ongehuwd en eene soort van wijsgeer is. Onlangs werd hem door tusschenkomst van den minister van buitenlandsche zaken kenbaar gemaakt. dat te Dork, in Zeven bergen, eene groote erfenis aan hem was te beurt gevallen. De broeder van den schrandere bol. was, namelijk, na zijne ouders door slecht gedrag het leven te hebben verkort, de wijde wereld ingegaan, zonder aan de zijnen immer eenig teeken van leven te hebben gegeven. Daar het hem echter niet aan bekwaamheden of leerzaamheid ontbrak, geraakte hij door een gelukkig toeval als bediende geplaatst in een aanzienlijk koopmanshuis, waar hij zich gedurende eene reeks van 20 jaren zoo oppassend gedroeg, dat hij eindelijk deolgenoot in de affaire werd en ten gevolge van gelukkige speculatiën een vermogen van 1,500 000 franken verwierf. De koopman is thans dood en heeft den schaapherder tot algeheelen erfgenaam van zijne nalatenschap verklaard. Maar welk een wonder! De wijsgeerige schaapherder wil van het geld niet hooren spreken en verklaart dat het blijven kan waar het is. Derhalve zou de erfenis aan de armen van Dork vervallen. Als reden van zijne weigering voert hij aan: 1o. dat hij geen geld begeert van eenen broeder, die door zijne onbehoorlijke gedragingen het leven zijner ouders heeft verkort; 2o. dat hij 67 jaren oud is en mitsdien geen genot meer kan hebben van zulk eene wisseling des geluks, en 3o., dat hij op zijnen ouden dag volstrekt geenen lust heeft om zich met de inning en het beheer des gelds moeite en zorg te veroorzaken. De neven en nichten van den schaapherder willen nogtans deze redenen niet als geldig erkennen; zij hebben alles in het werk gesteld om den filosoof in zijn besluit te doen wankelen, doch aangezien hij heeft verklaart in de zaak der nalatenschap niet slechts niets te willen doen, maar zelfs niets meer van dezelve te willen hooren, zoo hebben de begeerige aanverwanten den wijsgeer voor de regtbank gedaagd. De regtbank van Luik zal thans in deze zonderlinge zaak uitspraak moeten doen.

ARNHEM, 14 Februarij.

Uit het Journal du Limbourg nemen wij het volgende over:

»Wanneer de financiën van een land zich in eenen ongunstigen toestand bevinden; wanneer de begrooting een te-kort vertoont, — dan geeft zich terstond iedereen moeite, om een middel te ontdekken, ten einde dien ongunstigen toestand te doen ophouden. In zulke omstandigheden verdeelen zich de gevoelens in twee lijnregt tegenover elkander overstaande rigtingen: de eene wordt gevolgd door hen die afhankelijk zijn van de regering, de ambtenaren en bezoldigden voor alle rangen; de andere door de massa der natie. De eersten zien slechts een hulpmiddel in het verhoogen der belastingen, de anderen willen dat zoeken in eene vermindering der uitgaven.

»Een minister helt natuurlijk over tot het gevoelen van hen, die eene vermindering der belastingen willen, en de reden er van springt in het oog. Bezuinigen, dat is de bezoldigingen der ambtenaren en hun aantal verminderen. In de eerste plaats nu is een minister een door den staat bezoldigd ambtenaar: zoo hij die bezoldigingen in het algemeen besnoeit, hoe zou hij dan de zijne ongemoeid kunnen laten?

»Vervolgens, hoe meer bezoldigde agenten een ministerie heeft, hoe sterker het zich waant; want het verbeeldt zich, dat ieder ambtenaar eene gehechtheid, evenredig aan de grootte van zijn traktement, voor hem zal hebben. Het zou dus meenen het getal zijner aanhangers te verminderen, en de gehechtheid des overige te verkoelen, wanneer het getal ambtenaren verminderd of de bezoldigingen besnoeid werden.

»Kan de kracht van een bestuur werkelijk afhangen van het getal ambtenaren en de grootte der jaarwedden, welke zij ontvangen? Is een staat goed beschermd, wanneer hij moet steunen op hen, wier diensten hij betaalt? Is eene regering krachtig, wanneer de steun, waarop zij het meest rekent, haar eensklaps ontvallen kan door eenen maatregel van bezuiniging?

»Ongelukkig de regering, wier kracht alleenlijk materiël is, en die steunt op het aantal ambtenaren, dat zij in hare dienst heeft, of op het leger dat zij in het veld kan brengen. Wanneer zij de sympathiën der natie niet voor zich heeft, maar die integendeel door overbelasting verbeurd heeft, — dan moge zij een gewapend leger van vijftigduizend man in dienst hebben; dan moge zij een-n zwerm van dertig duizend ambtenaren bezoldigen, — zij gaat niettemin haren ondergang te gemoet, en den afgrond, die zich voor hare voeten opent, zal zij niet ontkomen.

»Wanneer de natie misnoegd is; wanneer het volk door overbelasting gedrukt wordt, en de belastingen nog verhoogd worden om te voorzien in de betaling van hen, waarin de regering hare kracht waant te bestaan, — dan zal het misnoegen des volks zich aan de ambtenaren en aan het leger zelfs mededeelen; want zijn het leger en de ambtenaren niet evenzeer kinderen van datzelfde bedrukte vaderland? Zullen zij met onverschilligheid zelfs den laatsten droppel bloeds harer moeder zien vergieten? Zullen zij zich harer niet aantrekken? En zou dat gevoel van medelijden niet tot afkeer en verontwaardiging kunnen overgaan? — Dan zal het berouw van niet tijdig doelmatige maatregelen genomen te hebben, te laat komen. Maar dan zal het kwaad geschied zijn, en men zal den dag verwenschen, waarop men gerekend heeft op eenen steun, die ontvalt, wanneer men dien het meest behoeft.

»De hemel geve, dat wij ons in onze voorspellingen vergissen! De hemel geve, dat de ellende van het land nooit zoo ver kome, en dat het ministerie terugkeere van den weg, waarop het volk reeds veel te lang wordt voortgesleurd. Dat men terugkome van die te groote mildheid ten koste des volks; dat men zonder vrees alles afschaffe wat er te veel is bij de administratie, — dat is eene heilige pligt, want de natie lijdt.

»Welke schatten de regering verspilde aan hen, die zij hare vrienden waant, met welke eer zij hen overhoope, — zij zal er geen zekerder steun van maken. Eindelijk zullen zij gelooven, dat alles wat men voor hen gedaan heeft, hun verschuldigd was; eindelijk zullen zij ook morren, omdat zij hen hooren morren, die hen omringen; zij zullen de regering verwijten van de natie te gronde gerigt te hebben, hoewel die ondergang gediend heeft om hen te verrijken.

»Zal dan de geschiedenis van het verledene steeds eene onnutte les voor de regeringen blijven? Wie waren, tijdens den val van het Fransche keizerrijk, de eersten om hunnen meester te verlaten? Waren het niet juist zij, die de grootste voordeelen genoten hadden? zij die met schatten waren overladen?

»Zoo men, — in plaats van het volk misnoegd te maken, door aan hetzelve de vrijheden te weigeren, waarop ieder burger regt heeft, of het materiëel belang te verwaarloozen, zonder hetwelk geen geluk bestaan kan, — op eene verstandige wijze regeerde; zoo men door alle middelen de lasten verminderde, en men vrijwillig alle vrijheid en alle magt toestond, waarop al de leden eener zelfde maatschappij regt hebben, — dan zouden zij, die de regering wilden omverstooten, dit niet kunnen; want zij zouden zich slechts den haat der natie op den hals halen, die aan de regering geheel gehecht was.

»Men moet dus niet altijd tot belast[illegible] en leeningen zijne toevlugt nemen, wannee[illegible] gewone omstandigheden eenen staat [illegible] genoodzaakt hebben, welke door de [illegible] middelen niet te bestrijden zijn. Dan [illegible] men allereerst te overwegen of men, in [illegible] van dwaling, niet verspillend met ambten en bezoldigingen is te werk gegaan, en onnutte uitgaven heeft veroorzaakt. Wanneer men inderdaad erkent, dat misbruiken van dien aard hebben plaats gehad; wanneer er geld verpild is daar, waar men de grootste zuinigheid moest in acht nemen, — dan moet men daar de hand aan 't werk slaan; want het is eene schreeuwende onregtvaardigheid te willen, dat negentien twintigste deelen doelen der natie zich ten voordeele aan het overige twintigste gedeelte uitkleeden.

»Welnu, in dezen treurigen toestand bevindt zich ons land. Het getal der ambten en pensioenen, de hoogte der bezoldigingen, zijn boven de krachten van den staat, en de natie moet onvermijdelijk te gronde gaan, zoo men niet onverwijld hulpmiddelen aanwendt.

»Zal men alweder nieuwe offers vorderen van het volk, dat reeds onder de lasten bezwijkt, terwijl de regtvaardigheid eischt, dat men hen treffe, die hebben bijgedragen om den afgrond te graven, waarin onze financiën bedolven liggen?

»Wij vreezen, dat onze woorden niet zullen bijdragen om den gang van het ministerie te veranderen. Men zal voortgaan, even als vroeger, met te beweren, dat de regering geenszins te veel ambtenaren heeft; dat de pensioenen niet te talrijk en te hoog zijn; dat de traktementen niet zijn opgevoerd tot eene hoogte, die in geene verhouding staat tot de hulpmiddelen van het land. Maar het volk weet te doorzien en te oordeelen; het zal weinig geloof hechten aan zoodanige verklaringen; want het gevoelt slechts al te wel, dat het wordt opgeofferd ten voordeele van een klein aantal begunstigde lieden."

STAND DER MAAN.

7	MEI	EERSTE KWARTIER.
13	»	VOLLE MAAN.
21	»	LAATSTE KWARTIER.
29	»	NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water.
6 ZATURDAG.	's morgens	11-15	's avonds	5-15
7 ZONDAG.	»	12-00	»	6-00
8 MAANDAG.	»	1-42	»	7-42
9 DINGSDAG.	»	2-33	»	8-33

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.